

Truy n th t hay h c u mà tác gi không cho bi t tên mình đang khi k l i chuy n đã g p m t gã đàn ông l n tu i t i trung tâm Sài gòn ngày nay,

mà “ công vi c (ông ta) kinh doanh v i ch m t cái cân và cây th c. “ ông ta nói đã “ ng i đây” su t t 30 năm qua không b sót m t ngày nào,(...) ng i đây v i m c đích khác, đó là tôi mu n cân t i ác c a C ng s n xem nó n ng đ n bao nhiêu...” . Kính m i quý đ c gi b chút th i gi ra đ c bài đáng đ c này... đ xót th ng cho nh ng l i l m c a dân mình và thân ph n bi đát c a đ t n c mình. Chuy n k l i trong “ b ng” thì qu là y nh th t, đúng v i tên tu i, cung cách và lu n đi u c a ng i C ng s n.

Ng i v s p c i c a tôi b n m li t gi ng t ngày hôm qua cho đ n bây gi trong khách s n mà không sao nh c n i cái đ u lên đ c ch đã vì b nhi m khói xe và b i b m, nàng và tôi không ng khí h u tháng Sáu ở Sài gòn v n còn nóng nh thiêu nh đ t đ n cháy c da th t. Cũng ch vì chịu lòng nàng mà gi đây cu c du l ch c a hai đ a đã m t đi nhi u thú v .

Hai đ a chúng tôi đ đ nh ch đi đ n Thái Lan và sau đó đ n x chùa tháp r i quay v l i Hoa K , nh ng khi đ n Campuchia và th y cũng g n sát v i n c Vi t Nam, h n n a ng i h ng đ n viên du l ch nói s lo m i th t c ch trong có vài ba ti ng đ ng h là xong nên nàng mu n ghé qua đây dăm ba ngày cho bi t Sài gòn. Tôi thì sao cũng đ c mi n là ng i tôi yêu vui là đ c r i. Tuy ch a chính th c l y nhau nh ng chúng tôi ăn c cũng nh đôi v ch ng m i c i và đang h ng tu n trắng m t.

Tôi h n nàng đ n hai m i ba tu i, nàng m i tám tôi b n m i m t vì v y mà tôi chịu nàng t i đa, nàng mu n t c... tr i mu n!

N u không nh ti ng tằm c a m tôi, n v n sĩ L Túy Ph ng đã và đang n i ti ng v i nh ng tác ph m s u t m công phu vi t v đ i t và nh ng ho t đ ng c a nh ng lãnh t các đ ng c ng s n Vi t Nam và th gi i đã và đang gây ra bao t i ác v i chính đ ng bào trong n c và, n u

không như ba và hai anh trai của nàng cũng rất thích những tác phẩm của mẹ tôi thì khó mà tôi để gia đình của nàng chấp nhận, đến thu nhận chỉ là vì tuồng tác mà thôi.

Khép cùng những cái M và những cái khác trên thế giới thì gần như không một người đàn ông Việt Nam nào, và có cả phái nữ nữa, lại không một lần nghe qua tên của mẹ tôi. Tuy mẹ sắp bước qua tuổi 100 của tuổi những mẹ vẫn còn đẹp lại sang trọng quý phái nữa mà tôi vẫn nghĩ có lẽ chỉ vì từ ngày rời khỏi quê hương cho đến nay mẹ vẫn "phòng không gọi chi".

Sài Gòn chết chui vì có quá đông người mà gần như ai ai cũng sắp dùng phương tiện xe gần máy nên cứ nhấc xe xem ra rất ồn ào xuyên. Ngày xưa, ngày mà tôi rời khỏi nơi đây khi chỉ tranh đã vào những ngày cuối cùng và ngày đó tôi chỉ mới lên bảy tuổi nên trí nhớ về một vùng quê hương quê là quá nghèo nàn.

Người và sắp của tôi cho phép tôi đi dạo xem thành phố, xem người và xem các tiệm buôn vì ngày mai hai đứa chúng tôi phải rời khỏi nơi đây, người tôi yêu không muốn thấy tôi cũng không muốn chết như nàng.

Một vết mà tôi thấy phía trước mắt làm tôi phải chú ý đến, đó là cái cân thớt cũ kỹ để cân người để trên vỉa hè nơi có người bán hàng qua lại thớt đồng đúc. Bên cạnh cái cân có một tấm giấy carton vẽ hàng chữ thớt lớn "cân số cân khế 2000 đồng" viết bằng bút lông màu đỏ nét chữ rất lớn như muốn để cho người qua lại phải chú ý đến, vậy mà không một người qua lại nào trên hè phố để mắt đến.

Người đàn ông của cái cân đó vào khoàng trên sáu mươi tuổi và gần như một tay có vẻ khờ khạo như người trí thức. Bỗng mà ông đang mặc, đôi dép mà ông đang mang cho tôi biết cuộc sống của ông không lấy gì để để ý đến làm như không muốn nói là túng thiếu. Ông người đó, sau cái cân và bên phía tay phải của ông, bên cạnh một cây cột bằng xi măng có để một cái thớt cây cao mà tôi nghĩ là để đo chiều cao của người. Công việc kinh doanh về chỉ một cái cân và cây thớt, đây là lần đầu tiên tôi thấy trong đời. Người đàn ông người đó đang nhìn người qua lại trên hè phố và vẽ những những không hề chấp đi số có người đến để lên cái cân.

"Hai ngàn đồng Việt Nam", tôi nhớ tính với hai số mà tôi mới vẽ a đi trong khách sạn thì nó chỉ vào khoàng một một hai xen đô la Mỹ mà thôi. Cũng vì gần như của ông và thái độ như bắt cứ đi của ông nên tôi cứ đứng xa, từ khoàng cho đến chỉ thớt và hết của

máy lên làm nh ch p hình r i l i đ xu ng ng m nghĩa mà m c đích là ch đ ch xem có ai đ n đ ng lên cái cân không.

Hai m i lăm phút trôi qua r i mà v n không có m t ng i qua l i nào nhìn đ n cái cân nên tôi t h i nh v y m t ngày ông ta s ki m đ c bao nhiêu ti n đ sinh s ng và có l vì v y mà qu n áo và đôi dép c a ông... Tôi b c đ n cái cân r i đ ng lên. V n v i thái đ nh đ ng đ ng nh ng ông cũng nhìn vào cái bàn cân. Cây kim ch vào con s b y m i ba r i i, tôi v a đ nh b c xu ng thì ông ch tay vào ch đ cây th c đo chi u cao nh ng tôi đã l c đ u r i rút t trong túi áo trên ra t gi y m i ngàn đ ng đ a cho ông, ông ra đ u tôi ch m t chút đ ông đ i ti n, tôi khoát tay đ ng th i nói ông không c n tr l i s ti n đ . Ông nhìn tôi n nh m t n c i và g t đ u nh ng ông v n không nói m t câu nào nh ng đôi con m t c a ông nhìn tôi đ y thi n c m.

Ánh m t nhìn c a ông th t k l và làm nh có m t ma l c nào đó thu hút khi n cho tôi ph i mu n làm quen v i ông. Ánh m t đó, con ng i đó, cho tôi cái linh c m ông là ng i trí th c đang b th t th và b t mẫn v i cu c đ i. Ch c ch n m t con ng i nh ông mà n u tôi có c duyên đ c ông ti p chuy n thì ông s th l nh ng đ i u bí n lý thú nào đó mà ông bi t, ho c có th ông cũng là ch ng nhân c a m t s bi n chuy n trong m t đ t n c có quá nhi u đ i u k l này và... bi t đâu r i m tôi s có thêm tài li u đ vi t sách. Tôi quy t đ nh làm quen v i ông.

*
- Khi cu c t ng t n công c a M t tr n Gi i Phóng Mi n Nam Vi t Nam vào đ p T t M u Thân trên kh p mi n Nam đang có đ u hi u th t b i thì tôi đ c ng i c a m t tr n đ a vào khu ho t đ ng và, th t đúng lúc, tôi đã thoát kh i s truy b t c a an ninh Vi t Nam C ng Hòa ch trong tích t c. Th i gian này tôi đang là sinh viên năm cu i i đ i h c Khoa H c Sài gòn. Tôi đ c ng i c a m t tr n đ a lên Tây Ninh đ r i t đây có kho ng m t ti u đ i h t ng tôi vào khu. M t năm sau trong m t bu i ti c t i tôi đã đ c g p đ m t nh ng ng i trí th c và nh ng v tu hành t kh p n i i mi n Nam đ c đ a vào b ng b ng đ m i ph ng ti n và qua m i ngã.

Ng i c a m t tr n đ i x v i chúng tôi h t s c tr ng đ i và chúng tôi cũng đ c g p m t đ y đ nh ng ng i lãnh đ o c a m t tr n nh Nguy n Hữu Th , Tr n B ch Đ ng, Hu nh T n Phát, Tr n H u Trang. Phía n có Nguy n Th Bình và Nguy n Th Đ nh, nh ng đ c bi t h n c là đ c g p "anh Sáu Dân", t c Võ Văn K t. Tôi nói đ c bi t là vì t bu i g p g đ u tiên trong b a ti c t i hôm đó tôi đã đ c đi theo sát bên nh v t này cho đ n sau ngày mi n Nam hoàn toàn đ c gi i... hoàn toàn b nhu m đ .

Tôi không làm sao quên đ i c bu i g p g đ u tiên vào t i hôm đó vì chính " anh Sáu Dân" khi đ ng lên phát bi u đã nói:

- Ng y quy n Thi u K Khiêm tuyên truy n trong nhân dân v i kh u hi u là đ ng nghe nh ng gì chúng ta nói mà hãy nhìn nh ng gì chúng ta làm. Chúng ta s làm và làm t t c v i ý chí th t cao đ th hi n cho nhân dân mi n Nam này và nhân dân ti n b trên toàn th gi i th y quân đ i nhân dân c a chúng ta là quân đ i t nhân dân mà ra, vì nhân dân mà ph c v vì nhân dân mà chi n đ u. Quân đ i nhân dân c a chúng ta s không bao gi t hào đ n c m t cây kim ho c m t s i ch nào c a nhân dân nh nh ng tên lính Ng y c a b n chúng. Chúng ta s ch ng minh cho b n Ng y quy n Sài Gòn và th gi i th y r ng M t Tr n Dân T c Gi i Phóng Mi n Nam Vi t Nam và quân đ i nhân dân c a chúng ta s th c thi m t xã h i công b ng, m t xã h i không có ng i bóc l t ng i. Lãnh đ o m t tr n đã công b ngh quy t th c thi chính sách hòa h p dân t c đ th hi n lòng nhân đ o truy n th ng c a dân t c ta vì v y s không có vi c tr thù nh ng ng i vì ch a hi u vì thi u thông tin mà hi u sai l c v m t tr n và quân đ i c a chúng ta. Chúng ta s giang r ng cánh tay ra đón chào nh ng ai quay v v i m t tr n v i nhân dân, chúng ta ch đánh k ch y đi ch không bao gi đánh k ch y i.

"Anh Sáu Dân" Võ Văn K i t còn nói nhi u l m nh ng đ i u làm cho tôi t m trong lòng h n c là nh ng l i ông đã nói nh trên. Tôi đ c ng i c a m t tr n tuyên truy n móc n i đ tham gia đ u tranh cũng ch vì m c đích nh "anh Sáu Dân" đã nói ch ... ch tôi đâu có ng r ng l i tuyên tuy n v i kh u hi u c a "Ng y quy n Thi u K Khiêm" đã ch ng minh s tiên đoán c a h là hoàn toàn đúng sau này v nh ng hành đ ng đã man v nh ng vi c làm t i t và l i nói x o trá không bao gi đi đôi v i vi c làm c a ng i c ng s n. Tôi không bao gi quên đ c cái c m giác bàng hoàng và th t v ng t t cùng khi trong m t bu i h p c a nh ng ng i lãnh đ o đ ng c ng s n mi n B c trong đó có s tham đ c a " anh Sáu Dân ", khi bàn v s ph n c a nh ng ng i lính thua tr n mi n Nam thì chính Lê Du n r i Tr ng Chinh r i Ph m Văn Đ ng đ u bi u quy t là ph i gi t h t nh ng ng i có trách nhi m và nh ng ng i ch huy su t cu c chi n.

Tôi l i càng bàng hoàng và th t v ng h n n a khi "anh Sáu Dân" đ ng lên nói:

- T i sao chúng ta ph i t n đ n đ gi t đi m t l c l ng lao đ ng l n lao đó làm gì đ b mang ti ng v i th gi i. Sao chúng ta không nh t b n chúng l i cho đ n ch t và b t b n chúng lao đ ng c c l c ngày đêm đ t o ra c a c i cho chúng ta dùng và chúng ta s ch cho b n chúng ăn u ng c m ch ng thôi. Chúng ta không đ cho b n chúng b ch t vì đói mà ch đói vì chúng ta cho b n chúng ăn không đ no nh ng ph i b t b n chúng lao đ ng th t nhi u thì t t b n chúng s ki t s c và r i s bi n m t đ n trên m nh đ t này mà chúng ta không b t n m t viên đ n nào và cũng không b mang ti ng ác v i th gi i.

Có l vì th y "sáng ki n" c a "anh Sáu Dân" sáng su t quá và s đ c ch p thu n nên Nguy n H sau đó đã tuyên b nh đ t p l i "anh Sáu Dân":

- Chúng ta đã gi i phóng hoàn toàn mi n Nam r i thì v c a b n chúng chúng ta l y, nhà c a c a b n chúng chúng ta vào , con c a b n chúng chúng ta b t làm nô l . Chúng ta s t o cho b n ng i mi n Nam, gái thì làm đ trai thì chúng ta b t ph i đi khai m ng khai r ch khai phá nh ng khu đ t, nh ng khu r ng hoang và các bãi mìn.

M t b u tr i mà tôi đang đ ng d i b ng nh đen t i d n, m t c v ng t ng lai t đ p xán l n cho quê h ng cũng đang t t tan nát trong tim tôi ch trong m t bu i h p ngày hôm đó và, b n năm sau c a cái ngày g i là gi i phóng tôi đã ph i ra ng i ngay t i ch này. Tôi ng i đây su t t ba m i năm qua không b sót m t ngày nào. Ai mu n h i mu n bi t rõ chuy n tôi cũng đ u k l i và k đ ng nh tôi v a k cho chú em nghe. Tôi không s b n chúng gi t tôi b i vì tôi đã t xem nh tôi cũng đã ch t r i k t ngày quê h ng mi n Nam b b c t và vì tôi cũng là trái chanh đã b khô héo sau khi đã b v t c n ki t s c l c và trí óc... nh ng b n chúng l i không mu n ho c không dám gi t tôi nên tôi v n còn ng i đây. Tr c đây tôi ki m s ng cũng t m đ c nh ng t ngày m i nhà đã có kh nă ng mua đ c cân và th c r i thì tôi... có khi c tu n ho c có khi c tháng không có m t ng i khách nào đ đ ng trên cái cân đó, nh ng đó cũng không còn gì là quan tr ng n a vì tôi v n ng i đây v i m c đích khác đó là tôi mu n cân t i ác c a c ng s n xem nó n ng đ n bao nhiêu khi mà m i ngày b n chúng m i lún sâu vào t i ác mà t i n ng nh t là đã nh ng đ t bán bi n cho k thù ph ng B c là b n Tàu đã man đ t ng đô h đ t n c mình c m t ngàn năm và luôn tìm c h i đ thôn tính, v y mà nay b n chúng l i còn giang tay đón r c k thù vào khai thác tài nguyên c a đ t n c mà h u qu làm thi t h i cho quê h ng s không sao có th l ng tr c đ c. Tôi v n s ng i đây cho đ n khi nào còn có th đ đo th i gian xem b n c ng s n Vi t Nam còn s ng đ c đ n bao lâu và khi nào b n chúng b đ ng bào n i lên tiêu di t. Chú em đ ng th c m c là r i tôi đã và đang s ng ra làm sao. Mi ng ăn đ i v i tôi bây gi không còn gì là quan tr ng c ,ch c n m i ngày hay đôi ba ngày b vào mi ng m t th gì đó cho cái d dày nó yên là tôi cũng yên tâm l m r i.

- Th ...th gia đình c a bác đâu?

Ng i đàn ông có v l p d khi ông nói ông ng i đây là vì mu n cân đo th i gian và t i ác c a nhà c m quy n c ng s n Vi t Nam b ng m t đi v hă ng say lúc k l i câu chuy n tham gia m t tr n, ông đang h ng ánh m t m t m i nhìn vào đám đông ng i qua l i tr c m t mà hình nh ông không nhìn th y m t ai b i vì tôi th y hai con m t c a ông nh m m àng, nh nh v đ vãng và r i t trong hai con m t đó tôi th y có hai gi t n c đang ch y ra và đ ng l i bên khoe. Không bu n b n tâm đ n nh ng ng i chung quanh và nh ng ng i qua l i trên hè ph , ông v n đ hai gi t n c t đ ng lẫn dài xu ng hai bên má, ông nói:

- Tôi có v , hay nói cho đ ng h n là tôi có ng i yêu và ng i đó yêu tôi vì chúng tôi ch a c i ch a ăn v i nhau công khai. Ng i tôi yêu và yêu tôi v a t t nghi p tú tài và đang chu n b b c vào ng ng c a đ i h c Văn Khoa nh ng r i tôi đã b đi vào trong b ng không m t l i t

giã và tôi đã không hề biết rằng người tôi yêu đang mang giọt máu của tôi trong người. Tôi là tên đàn ông đốn mết không trách nhiệm. Tôi là tên đàn ông ngu muội và ác độc khi đã đưa cả hai tay và bả óc vào công việc làm cho cả bao nhiêu triệu người miền Nam này đau khổ và ly tan. Ngày tôi trở về quê thành phố và tìm đến nhà người tôi yêu thì mới biết rằng nàng đã bỏ nhà ra đi vào hai ngày sau chót của cuộc đời chung sống với đứa con trai đã bỏ y tu, đó là đứa con của tôi với nàng...

Người cân đo tội gian và tội ác của công nhân Việt Nam khóc nức lên như đau khổ. Hai hàng nước mắt chảy dài ra trên khuôn mặt khốc khổ của ông mà ông cũng không màng lau nó. Tôi cúi xuống nhìn ông thấy ông trút hết ra những nỗi đau khổ đã hành hạ ông trong suốt bao nhiêu năm trời qua còn chôn chôn trong lòng họ và biết sự đau khổ:

- Ông... ông không gặp tôi hai người... thân đó là nào sao?
- Tôi không xứng đáng gặp tôi hai người đó chú em à. Gặp tôi hai người thân yêu đó là ý nguyện của tôi từ bao lâu nay nhưng vì tôi đã bỏ cả hai người ra đi không một lời gì thích thì giờ đây làm sao tôi còn mặt mũi nào dám gặp hai người đó, nhưng... nhưng tôi vẫn thường xuyên nhìn thấy người tôi yêu trên mạng, trên internet, chủ yếu thôi là tôi đã mãi nguyện lòng mình rồi nhưng tôi chưa gặp được mặt người con trai của tôi và nếu một ngày nào đó tôi được đi tìm phúc gặp mặt người con trai của tôi rồi thì dù tôi có nhảm nhí tôi cũng mãi nguyện lòng mình, đó là một lần nhốt trong đời tôi sau khi một lần lao kia đã bỏ bỏ người quý quý, bỏ người xỏ trá, bỏ người man rợ mà tôi đã hết tâm hết lòng phẫn nộ người đã phản bội tôi.
- Bà... người ông yêu bây giờ ở đâu và làm gì mà lại xuất hiện trên internet? Tôi có thể giúp ông được việc gì không?
- Cám ơn chú em nhiều lắm, tôi không cần chú em giúp tôi việc gì cả. Nhưng việc tôi đã gây ra thì tôi vui vẻ đón nhận nó vì đó là công bằng của trời đất, là công bằng của Thiên đàng và nếu Thiên đàng thấy sự trừng phạt của Ngài trong mấy chục năm qua là đã đủ thì Ngài sẽ cho tôi gặp tôi cả hai họ trong hai người. Chú em hỏi người tôi yêu bây giờ ở đâu và làm gì à. Người tôi yêu bây giờ đang sinh sống trong một xã hội văn minh như hành tinh này, giàu như hành tinh này, nhân đạo như hành tinh này và, người tôi yêu đang rất nổi tiếng trong công đồng người Việt trong xã hội đó cũng như các xã hội năm châu bốn biển của trái đất này chứ nào có người Việt nào sinh sống. Người tôi yêu là nữ văn sĩ nổi danh tên Lê Túy Phương, hình của nàng mà tôi thấy trên mạng nhưng tôi cũng có đem theo đây để tôi đưa cho chú em xem nhé.

Trong khi người đàn ông mù cân đo tội gian và tội ác của công nhân quay người ra phía sau để lấy cuốn tạp chí thì tôi nhìn người và bắt trúng mắt con gió độc. Tôi cũng đang bàng hoàng xúc động, đưa cả tôi đang như bị quay cuồng và hai con mắt của tôi bắt hoa lên và rồi tôi cứ nhìn trừng trừng vào người trẻ con mết đời tôi hỏi người mà tôi cho là lập dị vì mù cân đo tội gian và tội ác của công nhân là cha của tôi đây sao. Nhìn thấy hình mà ông đưa cho tôi xem thì đúng đó là hình của mẹ tôi và như vậy ông đúng là cha của tôi rồi. Tôi ôm đứa con nhìn lên trời cao và than sao Thiên đàng lại như thế thách tôi như thế này để làm gì. Tôi không có thể can đảm để gọi ông tiếng cha, tôi không có thể can đảm để ôm ông. Tôi phải đi xa phải hành động như thế nào đây hỏi ông trời trên cao kia. Sao ông không để quê hương tôi cứ chìm mãi trong đau khổ như

Ngồi Đàn Ông Cân Đo Tỉ Ác Và Thời Gian

Tác Giả: (St)

Thứ Hai, 21 Tháng 11 Năm 2011 06:23

trong thù hằn, sao ông nỡ gây ra chi nhằng thối m cần đau thối ng nh thối m cần ngày cha con gộp lại nhau mà tôi là con tôi không cần cần m cần nh n ng i đã t o ra tôi tuy ông ch a có m t ngày nào nuôi d ng tôi, ch a có m t l n m b ng tôi.

Tôi đứng lên quay lưng và bước đi thối ng v khách s n mà không có m t l i nào v i ng i cha mà tôi m i v a đ c bi t. Tôi thoáng th y s ng c nhiên hi n ra trên g ng m t kh c kh c a ông và, hình nh ông có nói hay h i câu gì đó nh ng nào tôi có còn nghe đ c gì n a đâu.

Tôi m c k nh ng ng i qua l i trên đ ng ph đang tr m t nhìn tôi. Có nhi u, có r t nhi u cô thi u n đ a tay lên che mi ng l i khi nhìn th y tôi b c đi v i khuôn m t đ y n c m t.

*

- Chuy n gì đã x y ra v i anh v y?

Ng i v s p c i c a tôi tròn xoe đôi con m t nhìn tôi h i nh ng tôi không tr l i và v n đ nguyên b qu n áo đang m c trên ng i tôi lao mình n m dài ra trên gi ng m t úp xu ng g i và ti p t c khóc.

M t kho ng th i gian không lâu sau, m t ý nghĩ thoáng qua và tôi ng i lên c m đ i n tho i ph n v cho m tôi. May m n hay xui x o đây mà m tôi đã không có nhà đ b t máy. Tôi đ đ i n tho i xu ng r i quay qua ng i v s p c i và k l i cho nàng nghe t ng chi ti t v câu chuy n đã làm cho tôi xúc đ ng m nh.

Sáng nay ng i v s p c i c a tôi khuyên tôi ph i đ n g p cha tôi vì nàng cho đây là m t s trùng h p mà có l đ nh m nh đã s p đ t khi n xui cho tôi g p l i cha vào tháng này, tháng có ngày l c a cha, nàng khuyên tôi là dù có nh th nào thì tôi cũng không th nh n tâm ch i b ng i đã t o ra tôi vì dù sao ông cũng đã quá h i h n, quá đau kh v nh ng gì ông đã làm trong quá kh .

T i nghi p ng i v s p c i c a tôi, nàng c ng i d y trang đ i m cho th t đ p đ đ n ra m t cha tôi. Nàng đi cùng tôi ra ti m bán bông hoa, nàng ch n mua m t bó hoa th t l n và th t đ p r i cùng tôi đi đ n ch có ng i đàn ông mu n cân đo th i gian và tỉ ác c a c ng s n. Tôi b c

Ngồi Đàn Ông Cân Đo Tỉ Ác Và Thỉ Gian

Tác Giả: (St)

Thứ Hai, 21 Tháng 11 Năm 2011 06:23

nhỏ ng b c dài và th t nhanh v phía tr c trong khi ng i tôi yêu đang b c t ng b c ch m ch p l o đ o theo phía sau.

Cái cân cũ k và cây th c cùng ng i đàn ông cân đo thỉ gian và tỉ ác c a c ng s n Vi t Nam không có m t ở đây ngày hôm nay.

Trong khi đang b i r i ch a bi t tính làm sao thì ch bán n c ng t và cà phê trên cái xe nh đ y tay lên ti ng h i:

- Ông mu n tìm gì?

- Tôi mu n tìm ông th ng ngày ng i ở đây, cái ông...

- À, ông cân đo thỉ gian và tỉ ác c a... há, sao hôm nay không th y ng đ n ch t nào đ n gi ng luôn luôn có m t r t đúng gi , không bi t hôm nay có chuy n gì không v y cà.

Anh thanh niên v a đ ng chi c xe g n máy bên c nh xe cà phê. " Có l anh ta ch y xe ô m " tôi nghĩ v y, và anh cũng v a nghe ch bán cà phê nói nên anh nhìn tôi nói:

- Xe c u th ng đ a ng vào b nh vi n Sài Gòn h i sáng s m nay r i, có l ... k này không qua kh i quá. Ăn ít quá thì s c đâu mà ch ng l i b nh t t ch .

- B nh vi n Sài Gòn ở đâu v y anh?

Ch tay v phía xa xa anh nói:

- Phía đó đó, đi b m t chút cũng phía bên này là g p li n à, g n cu i đ ng mà phía bên kia là ch Sài Gòn đó.

*

Tôi đ t bó hoa th t t i và th t đ p lên cái xác c a ng i đàn ông cân đo thỉ gian và tỉ ác c a c ng s n Vi t Nam và cũng là ng i cha c a tôi.

C hai đ a chúng tôi cùng đ ng tr c cái xác mà khóc và khóc th t nhi u. Tôi h i h n và đau đ n quá. Ng c tôi c đau qu n lên t ng c n và luôn có câu h i trong đ u là vì sao hôm qua tôi l i nh n tâm b đi không m t l i nói nào v i cha, vì sao hôm qua tôi l i không có can đ m đ om ông và kêu lên ti ng cha thân yêu, vì sao... n u bi t tr c s th nh th này thì... Tôi cũng là tên đàn ông th t t h i. Tôi là đ a con b t hi u vì dù sao ông cũng là cha c a tôi dù ông ch a có m t ngày nào nuôi đ ng. Tôi b ng ch t nh đ n l i m tôi t ng đ y đ t lúc đ n M là luôn ph i th ng yêu m i ng i nh th ng chính b n thân mình b i chúng ta khác ng i c ng s n

Ngũ i Đản Ông Cản Đò T i Ác Và Th i Gian

Tác Giả: (St)

Thứ Hai, 21 Tháng 11 Năm 2011 06:23

ch trái tim c a chúng ta là trái tim c a con ng i.

Tôi cúi xu ng hôn lên trán và lên má c a cha tôi đ t giã,ng i và s p c i c a tôi cũng làm theo tôi không m t chút đ n đò suy nghĩ. Tôi thì th m i t giã cha và tôi h a v i cha là khi v đ n M tôi cũng s đ t m t cái càn và cây th c tr c c a nhà.Tôi s ti p n i công vi c c a cha, tôi cũng s là ng i càn đò th i gian và t i ác c a c ng s n Vi t Nam.